

אילנית:

„התחתנתי איתה רק כדי שלא חצטוך להחגיגים לצבא!“

ביב. אני מכור למיקצוע. המיקצוע הוא הסם שלי. שילמתי בגלל זה בחיי הפר-טיים. שילמתי בחיייהמישפחה שלי. זה מיקצוע של 24 שעות ואי-אפשר להש-קיע גם בו וגם כמישפחה. בגלל זה אני גרוש פעמיים.

„אבל יש רגעים של חסר ששווים את הכל. לפני כמה רקות שמעתי כי רדיו את השיר החדש של אדם שלי וייתי בכל חבליהלידה הקשים שלו. זה התענג. זה שווה את העבודה הקשה.“

עם שתי גרושותיי, אילנית ואילנה אביטל, המשיך צח בקיסרי-עבודה גם אחרי הגירושין. „גמרנו ברוח טובה. הבנו שטוב לנו ביחד, אבל לא בתור בעל ואשה. כולם חושבים שזה מוזר לעבוד עם הגרושה. שואלים: איך אתם לא משמיצים ורבים, אבל לי זה נראה טיבעי. ניטרלנו את הרברים שהפריעו לנו בחיים וחיפשנו את הנקודות החיוביות ש אפשר לתרום.“

„כשזה קרה עם אילנית כולם אמרו: טוב, היא בחורה שקטה וטובה, זאת לא חוכמה! אבל עובדה שאותו הדבר קרה גם עם אילנה האנגרטי והקופצנית. כן, אילנה ואילנית שונות מאוד. אבל כשהתחתנתי עם אילנה חיפשתי את הניגוד לאילנית.“

אביטל:

„התחתנתי איתה לפני שהייתה שונה מאילנית, נמרצת!“

במהלך השיחה מתקשר הבן, עמית. כן, מתוקן. כך אבא צח. עמית מבקש ללכת עם אבא לבדיקה. „בסדר, בארבע אהיה אצלך, ומיד אחרי-כך אומר למזכירה: „תבטלי את כל מה שקבעתי להיום.“ עמית הוא הנשמה שלי, הבן היחיד ואני מוכן לתת בשבילו הכל.“

ובחורה לבת-הזוג: „האשה הבאה שלי תהיה האחרונה. כנראה שאני צריך אשה ממיקצוע אחר, כדי שנפרה האחד את השני מבחינה אינטלקטואלית. לבחורה הבאה שאכיר אעשה קודם כל מיבחנייקול. רק אם היא תהיה זייפנית גדולה מאוד אצא איתה.“

מפחד מברירותי? „לא, בכלל לא. כמשך כל היום אני מוקף באנשים. אני בא הביתה עייף מאנשים ורוצה להיות לבר עם עצמי.“

כשעוברים לנושא אחר צח מאושר. עיניו בורקות כשהוא רק מזכיר את השם אדם. צח פגש בו כשהיה עדיין חיים כהן, בחור עלום-שם, שהופיע בלהקת הליווי של יזהר כהן. ברגע ששמע אותו שר הוא ידע שיש לו כוכב חדש.

הוא מדבר עליו כמו על בן אהוב. מרעיף מחמאות וסופרלטיבים. „אדם הוא הדבר הטוב ביותר שקרה לי בחיים.“

מצטער? „לא. מאמין בגורל. לא מצטער שהתחתנתי ולא שהתגרשתי.“

לאילנית היה נשוי ארבע שנים, לאיל-נה תשע. „הגירושין עם אילנה היו קורים מהר יותר אלמלא הילד, אבל בגללו היינו חייבים להיות פחות אגר-איסטיים.“

בין אילנית ואילנה אביטל נפרדו ברוח טובה והמשכנו לעבוד

לצח, שועל ותיק בשוקהבידור, אין דבר רע על אף אחר, גם כשיש לו סיבה טובה לכך. כמו במיקרה של סביון צבר, בחור עיכרס שהגיע אליו למישרדו כנער חסר-ניסיון, קיבל פטור משרות צבאי, עבר אצלו בתקופה הזו, ועזב אותו ביחד עם אחד מהאמנים שצח כנה בעמל רב.

מאז שעזב, הקאריירה של צבר בירידה מתמדת. „אין לי דבר נגדו. אני לא רוצה להביע את דעתי על הדרך שלו. כל אחד רואה בדיוק היכן נמצאת הקאריירה שלו.“ דברים חמורים יותר לעולם אינו אומר. „גשארתי שפוי כמיקצוע המסוגע הזה רק מפני שידעתי לתמרן נכון. אני טאקטיקן.“

„מיקצוע שוחק וסוחט“

לפני שלוש שנים עזב את הארץ ונסע לצרפת. הייתי חייב לקחת פסק-זמן. המיקצוע הזה שוחק וסוחט, לשאר-ביונס הישראלי יש בעייה רצי-שרתים.

עם אילנית בצמוד, אני זמר ורועי

נית מאוד. צריך לספק בידור לארבעה מיליון אנשים. זו כמות קטנה מאוד של קהל ורבים-רבים מתחרים על טעמו של קהל זה. כשבאים אמנים חדשים זה תמיד בא על חשבון הישנים.

„רק מי שמוצלח שורד והמאבק הזה מרתק אותי, אבל גם שוחק. המאבק היום-יומי עם השדרנים, העיתונאים והקהל הוא קשה. בישראל אין אמנים עשירים. אמן בקנה-מידה של אילנית באירופה הוא מיליונר, גר בטירה עם משרתים.“

„פולי מהונשח החיזור ישב אצלי כמישרד לפני שבוע. הוא אמר שאנשים בטוחים שהוא מיליונר, אבל הוא עובד קשה כבר 22 שנה ואם יפטיק להופיע לתקופה קצרה הוא יהיה חייב למצוא עבודה אחרת. קשה לשרוד במיקצוע בארץ.“

איך אני מבחינה כלכלית? „אני לא עשיר גדול, חי בסדר. יש ימים טובים יותר ויש טובים פחות.“

ועל סוד הצלחה ארוכת השנים: „אני הרוץ. פותח את המישרד בשבע וחצי בבוקר, מגיע כל יום לפני שהי-מזכירה הראשונה מגיעה וסוגר אחרון. אני עובד קשה, מזיע, אבל אוהב את זה. המול שלי שהמיקצוע הוא גם התח-“

אדם:

„הוא הדבר הכי טוב שקרה לי בכל החיים!“

הוא אמן גדול, אדיר. אחרי שראיתי אותו בפעם הראשונה אמרתי לו: תת-קשר אלי כשתגיע לארץ. יש לי משהו בשבילך.

אכלו את הקוסקוס לבד

כמוכן שהוא לא התקשר. חודשים אחר-כך יצרתי איתו שוב קשר. אמרתי לו: אני רוצה לעשות ממך כוכב גדול בארץ. קבענו ליום שישי אצלי בבית. אילנה הכינה קוסקוס. ישבנו וחיכינו, אבל הוא לא בא, אכלנו את הקוסקוס לבד.

„התקשרתי אליו ביום ראשון ושוב קבענו ליום שישי. אילנה שוב הכינה את הקוסקוס ושוב אכלנו אותו לבד. אדם לא הגיע. החלטתי שהוא בחור לא-אחראי ולא אתקשר אליו שוב. שבועיים אחר-כך הוא התקשר והתנצל. סליחה, הוא אמר, זרקת לי את כל החלומות שהיו לי שנים בפנים, שבו-עיים אני מתחת למיטה, אני חושש.“

ביום השישי באותו השבוע הם כבר

אדם ואילנה אביטל, חושבים שזה מוזר...

אכלו את הקוסקוס של אילנה ביחד ומאז החלה עבודה אינטנסיבית. „לקח-תי אותו לצרפת. הוא למד שם תנועה ופיתוח-קול ואני מימנתי אותו באמצעי הדלים.“

„כשהגעתי איתו לארץ חברותי התקליטים צחקו ממני. לא רצו להתי-ייחס. הקלטתי את השיר הראשון על חשבונתי. כשאני מאמין במשהו אני לא אוכל ושם את כל הכסף.“

היום צח כבר יכול לאכול טוב מהרווחים של אדם. על הטענה כאילו הוא עובד עם אמנים מיסחריים הוא מגיב: „כל אמן חייב להיות מיסחרי. מה זה מיסחרי? שקונים את התקליטים שלו והקהל אוהב אותו? כן. אז אני מיסחרי. לדעתי אמן, שלא יכול לפרנס את עצמו, הוא לא אמן.“

לקראת סיום מגיעה למישרד בחורה יפהפיה, דפנה דקל, כוכבת סאלח שבתי. צנועה, ביישנית, מהססת, צח עומד להפיק לה תקליט. „היא כלי-כך יפה. צריך לראות אותה על הבימה, שרה, חכו ותראו איזה כוכבת שהיא תהיה בעוד חצי שנה.“

דפנה דקל, תזכרו את השם. גם חנה דונר היתה פעם כמותה, עד שפגשה בצח. שי כרם